خبر

تولیت آستان قدس رضوی:

آزادی زندانیان جرایم غیرعمد، تبلور سیره اهل‌بیت علیهم‌السلام در گره‌گشایی از زندگی مردم است

تولیت آستان قدس رضوی آزادی ۴۳۷ زندانی جرایم غیرعمد استان خراسان رضوی توسط آستان قدس رضوی را از برکات وجود نورانی حضرت رضا(ع) و مضجع شریف آن حضرت دانست و گفت: آنچه امروز برای آزادی جمعی از پدران و مادران معسر زندانی انجام شد، جلوه‌ای از فرهنگ رضوی و سیره اهل‌بیت عصمت و طهارت(ع) در گره‌گشایی از زندگی بندگان خداست.

به گزارش آستان‌نیوز، آیت‌الله احمد مروی در مراسم آزادسازی ۴۳۷ زندانی جرایم غیرعمد استان خراسان رضوی که دوشنبه ۱۹ مردادماه همزمان با ایام شهادت حضرت علی بن موسی الرضا(ع) در مدرسه دو در (دارالقرآن) حرم مطهر رضوی برگزار شد، ضمن تسلیت ایام ارتحال پیامبر اعظم(ص)، شهادت امام حسن مجتبی(ع) و شهادت امام رضا(ع)، اظهار کرد: این اقدام ارزشمند و خدمت مبارکی که امروز به آزادی جمعی از زندانیان معسر انجامید، بی‌تردید از برکات وجود نورانی حضرت علی بن موسی الرضا(ع) و این مضجع شریف و نورانی است.

وی با اشاره به جایگاه معنوی ائمه اطهار(ع) افزود: حضرت امام رضا(ع) زنده و حاضر و ناظرند و بر اعمال و رفتار ما اشراف دارند؛ از این رو، ما نیز وظیفه داریم به اندازه توان و مقدورات خود در مسیر آموزه‌ها و سیره نورانی آن بزرگواران گام برداریم و آنچه را از آنان آموخته‌ایم، در زندگی و رفتار خود به کار ببندیم.

آزادی زندانیان، از برکات حضرت رضا(ع) و نذورات مردم است

تولیت آستان قدس رضوی با تشریح چگونگی شکل‌گیری این اقدام گفت: چندی پیش در حرم مطهر رضوی، مسئولان سازمان زندان‌ها موضوع حضور جمعی از برادران و خواهران دینی در زندان به دلیل بدهی و مشکلات مالی را مطرح کردند و عنوان شد با تأمین مبلغی چند میلیارد تومانی می‌توان زمینه آزادی و رهایی آنان را فراهم کرد.

آیت‌الله مروی ادامه داد: همان جا در دل خود گفتم اگر حضرت رضا(ع) این موضوع را می‌شنیدند، چه می‌کردند؟ آیا می‌فرمایند از کنار این مسئله بگذرید و کاری نداشته باشید یا همه چیز به خرج می‌دهند، دست یاری به سوی این بندگان خدا دراز می‌کنند و برای گره‌گشایی از کار آنان اقدام می‌فرمایند؟

وی با تأکید بر اینکه زندگی اهل‌بیت(ع) سراسر برکت، رحمت، احسان، دست‌گیری و گره‌گشایی از کار بندگان خداست، تصریح کرد: اهل‌بیت(ع) نه‌تنها در سخنان و احادیث خود، شیعیان و محبان خویش را به نیکی و احسان دعوت کرده‌اند، بلکه خود در عمل پیشگام این مسیر بوده‌اند؛ سیره اهل‌بیت(ع) این گونه نبوده که صرفاً سخن بگویند و دیگران را به نیکی دعوت کنند؛ بلکه سراسر وجود این ذوات مقدسه، تجلی رحمت، برکت، کرامت و احسان به بندگان خدا بوده است.

نذورات و موقوفات مردم، پشتوانه خدمت به نیازمندان

آیت‌الله مروی با بیان اینکه آستان قدس رضوی خود را صاحب این اقدام نمی‌داند، اظهار کرد: این اتفاق مبارک که امروز به وقوع پیوست، از برکات حضرت علی بن موسی الرضا(ع) است و ما در این میان، خود را صاحب این کار نمی‌دانیم؛ آنچه انجام شد، به برکت این وجود نورانی و این مضجع شریف و مقدس است.

وی در ادامه، مردم را صاحبان اصلی ثواب این اقدام دانست و گفت: مبالغی که از سوی آستان قدس رضوی برای آزادی این عزیزان اختصاص یافته، از اموال و سرمایه‌های همین مردم است؛ از نذوراتی که مردم مؤمن و ارادتمند به حرم مطهر رضوی اهدا می‌کنند و از موقوفاتی که برای دستگاه حضرت رضا(ع) وقف کرده‌اند.

تولیت آستان قدس رضوی افزود: بخشی از همین نذورات و موقوفات در مسیرهای خیر، خدمت به مردم، گره‌گشایی از مشکلات و دست‌گیری از نیازمندان هزینه می‌شود؛ بنابراین همه کسانی که در این نذورات و موقوفات سهمی دارند، در این کار خیر و خدایسندانه نیز سهیم‌اند و در این ثواب آن شریک خواهند بود.

آیت‌الله مروی تأکید کرد: حتی اگر حاصل نذورات و موقوفات از این اقدام بی‌خیر باشد و نداند، بخشی از مال، نذر یا وقف آن در چنین مسیری هزینه شده است، خداوند متعال در پرونده اعمال آنان ثبت خواهد کرد آنچه در راه حضرت رضا(ع) نذر یا وقف کردند، در مسیری به کار گرفته شد که به آزادی و گره‌گشایی از زندگی بندگان خدا انجامید.

منزلت گره‌گشایی از کار مردم در نگاه پیامبر اکرم(ص)

تولیت آستان قدس رضوی در ادامه سخنان خود با این اقدام خیرخواهانه در سایه عنایت حضرت علی بن موسی الرضا(ع) محقق شده است، اظهار کرد: پیش از هر چیز باید از حضرت رضا(ع) تشکر کنیم؛ از این امام بزرگوار که بر ما منت نهادند و توفیق انجام این کار خیر و خداپسندانه را نصیب ما کردند. حقیقتاً همه این نعمت‌ها و برکات، از وجود نورانی این امام عزیز و برکات این مضجع شریف و مقدس سرچشمه می‌گیرد.

سخن می‌گویند. وجود مقدس پیامبر اکرم(ص) جامع همه فضائل، خوبی‌ها و خیرات به نحو اتم و اکمل بودند؛ اما یکی از ویژگی‌هایی که حضرت رضا(ع) در توصیف پیامبر اعظم(ص) مورد تأکید قرار می‌دهند، میزان اهتمام انسان به خیرخواهی، خدمت و گره‌گشایی از کار بندگان خداست.

وی با اشاره به مضمون این روایت افزود: از حضرت علی بن موسی الرضا(ع) نقل شده هر کس در خیرخواهی برای مردم، خدمت به آنان و گره‌گشایی از کار بندگان خدا کوشاتر و فعال‌تر باشد، نزد پیامبر اکرم(ص) مقام و منزلت بالاتری خواهد داشت.

تولیت آستان قدس رضوی این روایت را معیاری مهم برای سنجش ارزش اعمال و رفتار انسان دانست و گفت: در اینجا سخن از میزان نمازهای مستحبی یا تعداد رکعات نوافل نیست؛ هرچند این اعمال ارزشمند و موجب توفیق الهی هستند، اما در معارف دینی مسئله «اهم و مهم» وجود دارد و گاهی یک اقدام ساده می‌تواند از بسیاری از اعمال مستحبی مهم‌تر و اثرگذارتر باشد.

همه داشته‌های ما امانت‌های الهی است

تولیت آستان قدس رضوی با اشاره به سیره بزرگان دین و اولیای الهی در خدمت‌رسانی به مردم، اظهار کرد: خدمت به مردم، دست‌گیری از نیازمندان، رفع گرفتاری‌ها و گره‌گشایی از زندگی بندگان خدا، همواره در سیره بزرگان دین و اولیای الهی جایگاهی ویژه داشته است؛ انسان باید بداند آنچه در اختیار او است، حقیقتاً ملک شخصی و مستقل او نیست. مال و ثروت، مقام و جایگاه، اعتبار اجتماعی، آبرو، نفوذ کلمه و هر توانایی و امکانی که در اختیار ما قرار گرفته، همه نعمت‌های خداوند متعال است. هیچ‌کس چیزی را از خودش ندارد؛ همه چیز از ناحیه خداوند است و به امانت در اختیار ما قرار گرفته است.

آیت‌الله مروی با تأکید بر ضرورت استفاده صحیح از این امانت‌های الهی گفت: اگر خداوند متعال ثروتی به شما عطا کرده، آن را در راه خدا مصرف کنید؛ اگر آبرو و اعتبار اجتماعی به شما داده، آن را در مسیر گره‌گشایی از کار مردم به کار بگیرید و اگر نفوذ کلمه و جایگاهی به شما بخشیده، از آن برای دست‌گیری از بندگان خدا استفاده کنید.

وی این سرمایه‌ها را امانت‌های الهی در دست انسان دانست و تصریح کرد: یکی از بهترین راه‌های شکرگزاری این نعمت‌ها آن است که آن‌ها را وسیله‌ای برای خدمت به مردم و گشودن گره از زندگی آنان قرار دهیم.

خدمت به مردم؛ سیره رهبر شهید انقلاب

آیت‌الله مروی در بخش دیگری از سخنان خود، توجه عمیق و مستمر به مردم و رسیدگی به نیازمندان را از ویژگی‌های برجسته رهبر شهید انقلاب اسلامی برشمرد و گفت: این روحیه در وجود ایشان محدود به دوران مسئولیت و رهبری نبود، بلکه سال‌ها پیش از پیروزی انقلاب اسلامی نیز در سیره و رفتار ایشان دیده می‌شد.

وی افزود: ایشان در آن دوران طلبه‌ای با زندگی ساده و امکانات مالی محدود بودند؛ اما از سرمایه‌هایی همچون آبرو، اعتبار، نفوذ کلمه و ارتباط با مردم برخوردار بودند و از همین ظرفیت‌ها برای گره‌گشایی از مشکلات مردم حداکثر استفاده را می‌کردند.

تولیت آستان قدس رضوی با اشاره به حضور رهبر شهید در مناطق حادثه‌دیده خراسان، اظهار کرد: هرگاه در خراسان سیل، زلزله یا حادثه‌ای رخ می‌داد، ایشان از نخستین افرادی بودند که خود را به منطقه حادثه‌دیده می‌رساندند و در کنار مردم حضور پیدا می‌کردند. نمی‌گفتند من روحانی هستم، کار من منبر و خطابه و تدریس است و مسئولیتی در این امور ندارم؛ بلکه خدمت به مردم را بخشی از رسالت دینی و انسانی خود می‌دانستند.

وی ادامه داد: این روحیه پس از پیروزی انقلاب اسلامی نیز در ایشان استمرار داشت و حتی هنگامی که در عالی‌ترین جایگاه نظام اسلامی قرار گرفتند، هرگز از مردم غفلت نکردند و همواره مسئولان و مدیران کشور را به ارتباط مستقیم بی‌واسطه با مردم توصیه می‌فرمودند.

تولیت آستان قدس رضوی، سفرهای گسترده رهبر شهید به نقاط مختلف کشور و حضور در استان‌های گوناگون را نیز در همین راستا دانست و گفت: این حضورها برای آن بود که از نزدیک با زندگی مردم، مشکلات آنان و ظرفیت‌های مناطق مختلف کشور آشنا شوند و به مسئولان و مدیران کشور بیاموزند که خدمت به مردم، بدون حضور در میان مردم و بدون لمس و فهم واقعی مشکلات آنان، تحقق پیدا نمی‌کند.

آیت‌الله مروی در پایان سخنان خود با تأکید بر اینکه این اقدام خیرخواهانه در سایه عنایت حضرت علی بن موسی الرضا(ع) محقق شده است، اظهار کرد: پیش از هر چیز باید از حضرت رضا(ع) تشکر کنیم؛ از این امام بزرگوار که بر ما منت نهادند و توفیق انجام این کار خیر و خداپسندانه را نصیب ما کردند. حقیقتاً همه این نعمت‌ها و برکات، از وجود نورانی این امام عزیز و برکات این مضجع شریف و مقدس سرچشمه می‌گیرد.

بازخوانی لحظات پایانی حیات پیامبر اکرم(ص) در نوشتاری از آیت‌الله‌العظمی سبحانی

مرا به رفیق اعلی ملحق بگردان

در آستانه سالروز رحلت شهادت‌گونه فخر کائنات، حضرت محمد مصطفی(ص)، جهان اسلام غرق در ماتمی بس بزرگ است. در این روزهای حزن و ارادت، به بهره‌مندی از اندیشه والا و قلم گهربار یکی از استوانه‌های علمی و مراجع عظام تقلید، حضرت آیت‌الله‌العظمی جعفر سبحانی نشسته‌ایم. این فقیه عالی‌مقام و محقق برجسته با تسلطی کم‌نظیر بر تاریخ اسلام، روایتی عمیق و اثرگذار از غربت و عظمت آن ساعات سرنوشت‌ساز ارائه داده‌اند که پیش‌تر در کتاب «فرازهایی از تاریخ پیامبر اسلام(ص)» به تفصیل و عمیق به آن پرداخته شده است و دل هر شیفته اهل‌بیتی را به درد می‌آورد. بازخوانی ایشان از آخرین لحظات عمر پربرکت پیامبر(ص) را در ادامه می‌خوانید.

پیامبری تا آخرین لحظه

آخرین روزهای زندگانی پیامبر(ص) از فصول بسیار حساس و دقیق تاریخ اسلام است. اسلام و مسلمانان در آن روزها، ساعات درنداکی را می‌گذراندند؛ مخالفت علنی برخی صحابه و سرپیچی آنان از شرکت در سپاه اسامه، حاکی از یک سلسله فعالیت‌های زیرزمینی و تصمیم جدی آنان بود که پس از درگذشت پیامبر(ص)، حکومت و فرمانروایی و امور سیاسی اسلام را قبضه کنند و جانشین رسمی پیامبر(ص) را که در روز «غدیر» تعیین شده بود، عقب برنند. پیامبر(ص)، نیز از منویات آنان آگاهی داشت. از این رو برای خنثی کردن فعالیت آنان اصرار می‌ورزید که تمام سران صحابه در سپاه اسامه شرکت کنند و هر چه زودتر سرزمین مدینه را به قصد نبرد با رومیان ترک گویند. ولی بازیگران صحنه سیاست برای اجرای نقشه‌های خود، به علتی از شرکت در سپاه اسامه اعتذار جسته و حتی سپاه را از حرکت بازداشتند تا روزی که پیامبر اسلام(ص) درگذشت و سرانجام پس از ۱۶ روز توقف و معطلی بر اثر انتشار وفات پیامبر(ص)، دوم‌ترین به مدینه بازگشتند.

وداع با معیت فرشتگان

پیامبر اکرم(ص)، با وجود مسئولیت‌های بزرگ و مشغله‌های فراوان، محبت عمیقی به دخترش حضرت فاطمه زهرا(س) داشت. ایشان پیش از سفر با دختر خود وداع می‌کرد و پس از بازگشت، پیش از دیگران به دیدار او می‌رفت و همواره احترام ویژه‌ای برایش قائل بود. در روزهای بیماری پیامبر اکرم(ص)، حضرت فاطمه زهرا(س) همواره در کنار بستر پدر حضور داشت و با ایشان سخن می‌گفت.

در آخرین لحظه‌های زندگی، پیامبر(ص) چشمان خود را باز کرد و گفت: برادرم را صدا بزنید تا بیاید در کنار بستر من بنشیند. همه فهمیدند مقصودش علی(ع) است. علی در کنار بستر او نشست، ولی احساس کرد پیامبر(ص) می‌خواهد از بستر برخیزد. علی(ع) پیامبر(ص) را از بستر بلند کرد و به سینه خود تکیه داد. چیزی نگذشت که علائم احتضار، در وجود شریف او پدید آمد. شخصی از ابن‌عباس پرسید: پیامبر(ص) در آغوش چه کسی جان سپرد؟ ابن عباس گفت: پیامبر گرامی(ص) در حالی که سر او در آغوش علی(ع) بود، جان سپرد و علی(ع) و برادر من، «فضل» او را غسل دادند.

امیرمؤمنان(ع) در یکی از خطبه‌های خود به این مطلب تصریح کرده و می‌فرماید: «وَلَقَدْ قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ(ص) وَإِنَّ رَأْسَهُ لَعَلَى صَدْرِي... وَلَقَدْ وُلِّيتُ غُسْلَهُ(ص) وَالْمَلَائِكَةُ أَعْوَانِي...»، پیامبر(ص) در حالی که سر او بر سینه من بود، قبض روح شد، من او را در حالی که فرشتگان مرا یاری و کمک می‌کردند، غسل دادم.

«یا الله، مرا به رفیق اعلی ملحق بگردان»

گروهی از محدثان نقل می‌کنند آخرین جمله‌ای که پیامبر(ص) در آخرین لحظات زندگی خود فرمود، جمله «لا، مع الرفیق الاعلی» بوده است، گویا فرشته وحی او را در موقع قبض روح، مخیر ساخته بهبودی یابد و بار دیگر به این جهان بازگردد و یا پیک الهی، روح او را قبض کند و به سرای دیگر بشتابد. وی با گفتن جمله مزبور، به پیک الهی رسانیده است که می‌خواهد به سرای دیگر بشتابد، بنابراین پیامبر(ص) این جمله را فرمود و دیدگان و لب‌های وی روی هم افتاد.

روح مقدس و بزرگ آن سفیر الهی، ظهر روز دوشنبه در ۲۸ ماه صفر به آشیان خلد پرواز کرد، آن‌گاه پارچه‌ای یمنی روی پیکر مطهر آن حضرت افکندند و برای مدت کوتاهی در گوشه اتاق گذاردند. شیون زنان و گریه نزدیکان پیامبر(ص) مردم بیرون را مطمئن کرد که پیامبر گرامی(ص) درگذشته است، چیزی نگذشت که خبر رحلت وی در سرتاسر شهر انتشار یافت.

آفتابی که بی‌غروب بود

همان‌طور که شرحش آمد، امیرمؤمنان(ع) پیکر مطهر پیامبر(ص) را غسل داد و کفن کرد، زیرا پیامبر(ص) فرموده بود: نزدیک‌ترین فرد مرا غسل خواهد داد و این شخص جز علی(ع) کسی نبود. ایشان در حالی که اشک از دیدگانش جاری بود؛ این جمله‌ها را گفت: پدر و مادرم فدای تو باد، با فوت تو ریشه نبوت و وحی الهی و اخبار آسمان‌ها که هرگز با مرگ کسی بریده نمی‌شود، قطع شد.

نخستین کسی که بر پیامبر(ص) نماز گزارد، امیرمؤمنان(ع) بود. سپس یاران پیامبر(ص) دسته دسته بر پیکر او نماز گزاردند و این مراسم تا ظهر روز سه‌شنبه ادامه داشت و سپس تصمیم بر این شد که پیکر مطهر پیامبر(ص) را در همان حجره‌ای که درگذشته بود، به خاک بسپارند. قبر آن حضرت به وسیله ابوعبیده جراح وزید بن سهل آماده شد و مراسم دفن به وسیله امیرمؤمنان(ع) به کمک فضل و عباس انجام گرفت. سرانجام، آفتاب زندگی شخصیتی که با فداکاری‌های خستگی‌ناپذیر خود، سرنوشت بشر را دگرگون کرد و صفحات نوو درخشانی از تمدن به روی انسان‌ها گشود، غروب کرد.

گفت‌وگو

بررسی پیوند تمدنی ایران و امام رضا(ع) با بازخوانی سیره رضوی در گفت‌وگو با آیت‌الله تحریری

ایران امام رضا علیه‌السلام؛ خونخواه و جانفدا

مریم احمدی شیروان | روزهای پایانی ماه صفر، دل‌های شیفتگان خاندان عصمت و طهارت در شور و التهابی معنوی می‌تپد؛ روزهایی که با اندوه بزرگ رحلت پیامبر اعظم(ص) و شهادت کریم اهل‌بیت(ع) حضرت امام حسن مجتبی(ع) آغاز می‌شود و در پایان این ماه، با داغ جانسوز شهادت ولی نعمت و خورشید فروزان دیار ما، حضرت علی بن موسی الرضا(ع) به اوج می‌رسد.

در این ایام و همزمان با طنین اندازشدن شعار «ایران امام رضا(ع)؛ خونخواه و جانفدا» بازخوانی پیوند عاشقانه ملت ایران با آستان رضوی، مرور سرچشمه عزت و هویت ماست. برای واکاوی این پیوند عمیق‌تر و بهره‌مندی بیشتر از آن، به سراغ استاد برجسته اخلاق، آیت‌الله محمدباقر تحریری، تولیت مدرسه علمیه مروی رفته‌ایم.

پیوند ابدی عترت و کتاب الهی در مسیر هدایت

آیت‌الله تحریری در ابتدای این گفت‌وگو به تبیین جایگاه جامع ولایت در اندیشه اسلامی پرداخته و توضیح می‌دهد: سنت الهی برای هدایت بشریت، بر پایه الگوهای کاملی قرار گرفته که قرآن کریم آنان را با والاترین صفات یاد کرده است. براساس منشور جاویدان الهی، هر کس بخواهد به مرتبه بالای اعتقادی، فکری و اخلاقی دست یابد، باید سیره پیامبر اکرم(ص) را سرمشق خویش قرار دهد؛ چنان‌که خداوند متعال در آیه ۲۱ سوره مبارکه احزاب می‌فرماید: «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا». پیامبر اکرم(ص) الگوی تام انسان کامل است که به بالاترین درجات قرب نائل آمده و پروردگار متعال، جهانی‌ترین پیام خود یعنی قرآن را بر او نازل فرمود تا تمام نیازهای بشریت برای رسیدن به سعادت ابدی تأمین شود.

تولیت مدرسه علمیه مروی سپس به وظیفه سنگین جهاد تبیین در سیره اهل‌بیت(ع) پرداخته و یادآور می‌شود: یکی از اساسی‌ترین تکالیف معصومان(ع) تبیین بی‌ملاحظه حقایق الهی بدون دخالت دادن تمایلات شخصی، خواسته‌های قومی یا قشارهای اجتماعی بوده است. پیامبر اسلام(ص) در همین راستا براساس آیه ۲۳ سوره مبارکه شوری فرمودند: «قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى». همه پیامبران الهی اعلام می‌کردند پاداش خود را تنها از رب العالمین می‌خواهند، اما خدای متعال به پیامبر خاتم(ص) امر فرمود از امت اجر معنوی بخواهد و این اجر، همان محبت و مودت خاندان او است. این درخواست در حقیقت گرفتن پاداش خود جامعه است؛ چراکه ذوی‌القربی و اهل بیت(ع)، تمام وجودشان در راه خدا و تحقق آرمان‌های الهی به کار گرفته شده و لحظه‌ای از بندگی خالصانه کوتاهی نکرده‌اند.

وی با استناد به حدیث شریف ثقلین می‌افزاید: براساس روایت متواتر «إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمُ الثَّقَلَيْنِ كِتَابَ اللَّهِ وَعِتْرَتِي» عترت طاهره همواره رودشنگر، گویاکننده و پیاده‌کننده حقایق قرآن در میان مردم بوده‌اند. از این رو، آحاد امت اسلامی وظیفه دارند با عمل صالح و پیروی از تعالیم اهل‌بیت(ع)، پرچم‌دار جهاد تبیین باشند و معارف معصومان را به جامعه منتقل کنند. این مسیر روشن در دوران تمامی امامان معصوم(ع) با ابعاد گوناگون ادامه یافت و هیچ‌گاه تعطیل نشد تا نوبت به هشتمین اختر تابناک ولایت، حضرت علی بن موسی الرضا(ع) رسید.

افشاگری علمی در نیشابور و طنین حدیث سلسلة‌الذهب

آیت‌الله تحریری در ادامه به بیان نقش ویژه حضرت رضا(ع) در نشر معارف اصیل پرداخته و می‌گوید: حضرت امام رضا(ع) حتی پیش از هجرت ناخواسته به خراسان، در مدینه منوره مرجع علمی و معنوی مردم بودند و با تمام وجود به نشر معارف قرآن و سنت پیامبر(ص) همت می‌گماشتند. اما هنگامی که دستگاه خلافت عباسی نفوذ معنوی حضرت را خطری برای کیان خود دید و زمینه را برای کنترل ایشان مناسب یافت، تصمیم به انتقال حضرت به مرکز خلافت گرفت؛ هجرتی که اگرچه برای امام ناگوار بود، اما به فرصتی ماندگار برای تبیین حقایق توحیدی بدل شد.

وی درخصوص ورود تاریخی امام(ع) به نیشابور و صدور حدیث ماندگار سلسلة‌الذهب خاطرنشان می‌کند: در آن مقطع حساسی که هزاران نویسنده و شاعر، دور تا جدانی گرفت؛ هجرتی که کلام امام بودند، حضرت با نُسبی نورانی تا پیامبر اکرم(ص)، جبرئیل امین و لوح محفوظ. شعار دادن متعال را نقل فرمودند که «كَلِمَةُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِصْنِي فَمَنْ دَخَلَ حِصْنِي أَمِنَ مِنْ عَذَابِي» (التوحید، شیخ صدوق، ص ۲۵). سپس حضرت پس از مکثی کوتاه فرمودند: «بِشُرُوطِهَا وَأَنَا مِنْ شُرُوطِهَا». این تعبیر هوشمندانه و شجاعانه نشان داد توحید واقعی نشدنی است و با همین شعار می‌